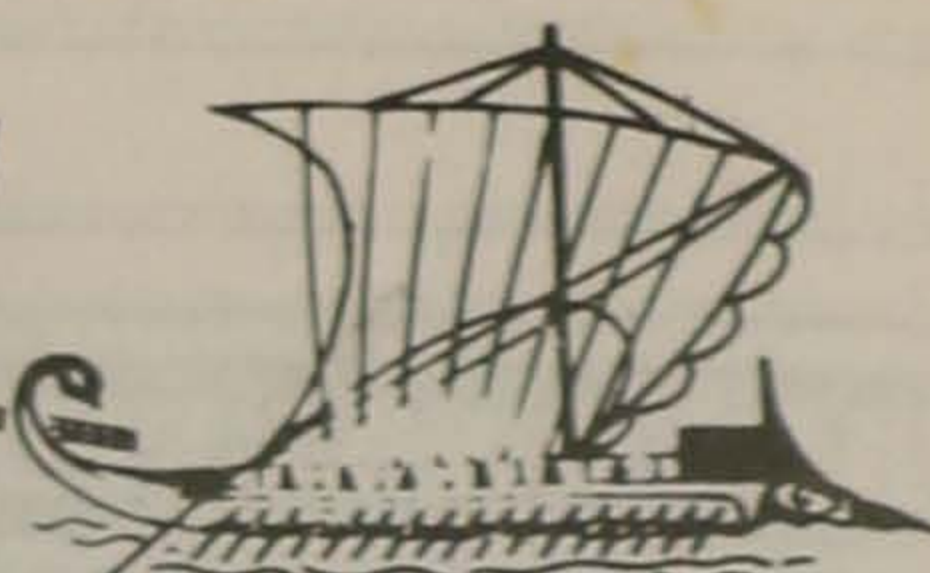

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ 7ο Αρ. Φύλλου 66

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΚΟΥΝΤΟΥΡΟΣ 1995

ΕΝΑ ΑΙΤΗΜΑ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΣΗΜΑΣΙΑ

Εύξεινος Λέσχη Βέροιας
Αριθμ. Πρωτ.: 13/9-2-95

ΠΡΟΣ

τον υπουργό Εθνικής Αμυνας κ. Αρσένη Γεράσιμο
Αθήνα

Κύριε υπουργέ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας, πριν απ' όλα με την ανατολή του νέου έτους, εύχεται Καλή Χρονιά σε σας και σ' όλα τα στρατευμένα παιδιά της πατρίδας μας.

Εύχεται ακόμα το φλογερό σας όραμα για την

καλύτερη αμυντική θωράκιση της χώρας να γνωριστεί λαμπρή επιτυχία.

Παρακολουθούμε από κοντά και θαυμάζουμε ειλικρινά το προσωπικό σας έργο στο νευραλγικό αυτόν τομέα. Το αμείωτο ενδιαφέρον σας δεν περιορίζεται μόνο στο χώρο της άμυνας. Εκτείνεται και αγκαλιάζει ηθικά όλα τα καυτά προβλήματα του τόπου. Και όχι μόνο αυτό. Έχετε ομολογουμένως σύγχρονες και ξεκάθαρες αντιλήψεις, ευαισθησία για τον άνθρωπο. Όλα αυτά έδωσαν το ερέθισμα

της επικοινωνίας και έχουμε την πεποίθηση, ότι με μία επιβεβλημένη τομηρή απόφαση σύντομα θα γίνετε επίτιμος Δημότης της όμορφης Βέροιας.

Κύριε υπουργέ, είμαστε ένα δυναμικό και καταξιωμένο Σωματείο με σαραντάχρονη πολιτιστική προσφορά μέσα και έξω από τη χώρα μας. Διεξάγουμε τίτινιο αγώνα ενάντια στο πνεύμα της φθοράς. Οπλίζουμε, όσο μπορούμε, τον ανθό της ζωής, τον αυριανό φαντάρο, με τις αιώνιες αξίες της ζωής. Το έργο μας συγκλίνει με το έργο του υπουργείου Εθνικής Αμυνας. Για μας η ελληνική ψυχή είναι ένα από τα πιο αποτελεσματικά οπλικά συστήματα. Αυτόν το σημαντικό παράγοντα της Εθνικής Αμυνας, χρόνια τώρα, πασχίζουμε να κρατήσουμε άτρωτο. Δυστυχώς το έργο μας δεν ανταποκρίνεται στην κρισιμότητα των περιστάσεων. Πέρα από κάθε θριαμβολογία υπάρχει μία σκληρή πραγματικότητα, που ισοπεδώνει τα αγνά ήθη, τα έθιμα και οδηγεί, κατά κανόνα, τους νέους σε ξενόφερτες κακές συνήθειες. Το επικίνδυνο αυτό φαινόμενο, όπως γνωρίζετε, αποδυναμώνει την κοινωνική συνοχή και δημιουργεί κάποια ερωτηματικά στο χώρο της ευθύνης σας. Εμείς δεν καταθέτουμε τα όπλα. Μέσα στο γενικό υποτονικό κλίμα της επαχής δίνουμε τη μάχη να κρατήσουμε τους νέους μακριά από τις γνωστές προκλήσεις των καιρών μας.

Οι δυσκολίες είναι τεράστιες. Πριν απ' όλα λείπει η στοιχειώδης υποδομή. Πέρα από τα ύποπτα στοιχεία των νέων δεν υπάρχει άλλη επιλογή για την ελπίδα του μέλλοντος. Αυτός ο αναγκαστικός μονόδρομος, που οδηγεί στην κα-

θήλιση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, ανησυχεί βαθύτατα την Ευξείνου Λέσχη.

Η Βέροια χρειάζεται και πρέπει ν' αποκτήσει μια όση μέσα στην απέραντη έρημο της ασυδοσίας. Έναν πνεύμονα αναψυχής, μία εθνική κολυμβήθρα.

Κύριε υπουργέ, η υλοποίηση του υψηλού αυτού στόχου εξαρτάται απόλυτα από τη δική σας και μόνο θέληση. Στη νότια είσοδο της πόλης μας, στην αρχή της Εγνατίας οδού, πλησίον της Βεργίνας, υπάρχει ο κατάλληλος χώρος ιδιοκτησίας του υπουργείου Εθνικής Αμυνας. Παλαιότερα φιλοξένοσε κάποια μονάδα. Εδώ και χρόνια το στρατόπεδο αυτό δεν χρησιμοποιείται. Ο Δήμος της Βέροιας προγραμματίσει και επιδιώκει, όπως μαθαίνουμε, την αξιοποίηση του. Το Δ. Συμβούλιο της Ευξείνου Λέσχης χειροκροτεί ανεπιφύλακτα την πρωτοβουλία αυτή. Οι αθλητικές και άλλες εγκαταστάσεις θα εξυπηρετούν όχι μόνο τη Βέροια αλλά και την ευρύτερη περιοχή της Βεργίνας. Περιπτώ να τονίσουμε περαιτέρω την αναγκαιότητα και την υψηλή αποστολή του έργου.

Κύριε υπουργέ, πριν αποφασίσετε οτιδήποτε άλλο για τη μελλοντική χρήση της οικοπεδικής αυτής έκτασης, επισκεφθείτε την όμορφη Βέροια. Είμαστε βέβαιοι, ότι θα δώσετε την αρμόζουσα λύση και θα δικαιωθείτε απόλυτα για την απόφασή σας αυτή.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Μιχαηλίδης Γιάννης
Ο Γεν. Γραμματέας
Γερασιμίδης Μιχάλης

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ανακοινώνεται ότι, το Σάββατο 4 Μαρτίου 1995 και ώρα 9 το βράδυ θα πραγματοποιηθεί στο κέντρο "Γκοντίδη" ο ετήσιος αποκριάτικος χορός της Λέσχης, μ' ένα πλούσιο ποντιακό πρόγραμμα.

Οι προσκλήσεις διατίθενται από τα γραφεία της Λέσχης, τηλ. 28.356 και από τα μέλη του Δ.Σ. Ισως περιμένουμε.

Το Δ.Σ.

Παγκόσμια Συνδιάσκεψη Ποντιακών Ομοσπονδιών

Καθισμένοι: Στέφανος Τανιμανίδης Πρόεδρος ΠΟΠΣ, Νίκος Κοτσμπούκιδης Πρόεδρος Ομοσπονδίας ΗΠΑ - Καναδά & Πρόεδρος Παγκοσμίου Συμβουλίου Ποντιακού Ελληνισμού (ΠΑΣΠΕ), Ζωή Κοργαγιαννίδου Πρόεδρος Συλλόγου Γυναικών "Ρωμόνα", Κώστας Βροχόπουλος Μέλος Δ.Σ. της ΠΟΠΣ.

Αριστερά όρθιοι: Γιώργος Τσουσανίδης εκπρόσωπος Νεοθίας ΠΟΠΣ, Γιώργος Γεννημακαλιώτης Πρόεδρος Ομοσπονδίας Αυστραλίας, Αριστοτέλης Ποπουνίδης Πρόεδρος Συλλόγου Οδυσσού, Γιάννης Κορνηλίδης Πρόεδρος Συλλόγου Παλινοστούτων "Μαυροβαρσάρτες", Νάνκι Φραγκίδης Πρόεδρος Συλλόγου Ομοσπονδίας Κριμαίας, Γιάννης Κεϊσίσογλου Μέλος Ομοσπονδίας Γεωργίας, Εργκί Καρυλίδης Μέλος Ομοσπονδίας Γεωργίας, Χαράλαμπος Τσακίρης Γενικός Γραμματέας ΠΟΠΣ, Στάθης Πελαγίδης Κοθηγητής ΑΠΕ.

Στα πλαίσια των αποφάσεων α) του Γ' Παγκόσμιου Συνεδρίου του Ποντιακού Ελληνισμού του 1992, β) των εκπροσώπων των Ποντιακών Ομοσπονδιών όλου του κόσμου στη σύσκεψη του Μαΐου 1993

στη Θεσ/νίκη, σήμερα στις 21 Ιανουαρίου 1995 στα γραφεία του Ιερού Ιδρύματος "Παναγία Σουμελά" πραγματοποιήθηκε "Παγκόσμια Συνδιάσκεψη των Ποντιακών Ομοσπονδιών".

- α) ΗΠΑ - Καναδάς
- β) Αυστραλίας
- γ) Κριμαία (Ουκρανίας)
- δ) Γεωργίας
- ε) Πανελλήνια Ομοσπονδία Ποντιακών Σωματείων

- στ) Σουηδίας (εκπρόσωπος Σωματείων)
- ζ) Ελβετίας (εκπρόσωπος Σωματείων)
- η) Βατοΐμ (εκπρόσωπος Σωματείων)
- θ) Καζακστάν (εκπρόσωπος Σωματείων)
- ι) Οδυσσός (εκπρόσωπος Σωματείων)

Συνέχεια στην 4η σελ.

Επικαιρότητες

Πολίτης Κλύνν

Εάν προσδιορίζαμε σαν κωμωδία το θεατρικό εκείνο πεζό ή έμμετρο κείμενο που, διαβάζοντάς το ή βλέποντάς το στην σκηνή μας προκαλεί το γέλιο με τη σατιρα του κοινωνικού, ιδιωτικού και δημόσιου βίου και σαν σάτιρα το ποίημα ή το πεζογράφημα εκείνο που κατατείνει με το περιεχόμενό του στην πρόκληση θυμικής ή γέλιου στον θεατή, τότε, αναντίρρητα, ο Βασίλης Τριανταφυλλίδης - ο κατά κόσμον Χάρυ Κλύνν - είναι ένας περίφημος κωμικός και ένας θαυμάσιος σατιριστής της ελληνικής, κοινωνικής και πολιτικής πραγματικότητας.

Γράφουμε όλα τα παραπάνω εξ' αφορμής σειράς κωμικών SHOW που εκκαινίσσε ο ANTENNA με τον τίτλο "Πολίτης Κλύνν".

Δεν θα επιχειρήσουμε καμία σύγκριση ανάμεσα στον, παγκόσμια παραδοχής, μεγαλοεργά Αγγλοεβραίο Τσάρλυ Τσά-

πλιν, τον απaráμιλλο Σαρλώ, και στον δικό μας το Χάρυ Κλύνν. Και τούτο, όχι μόνον διότι τα μεγέθη αυτών των κωμικών σαφώς διαφέρουν αλλά και επει-

ΝΕΟ Δ.Σ. ΣΤΗΝ ΕΥΞΕΙΝΟ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Το νέο Δ.Σ. που προέκυψε από τις αρχαιρείσεις που έγιναν στις 29-1-1995, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

1. Πρόεδρος: Μιχαηλίδης Γιάννης
2. Α' Αντιπρόεδρος: Σοφινίδης Σάββας
3. Β' Αντιπρόεδρος: Καθητής Κων/νος
4. Γενικός Γραμματέας: Γερασιμίδης Μιχάλης
5. Ταμίας: Ορφανίδης Σταύρος
6. Εφορος Δημ. Σχέσεων: Σιδηρόπουλος Ηλίας
7. Εφορος κιν. & ακίν. περιουσίας: Γκορμανίδης Μελέτης
8. Σύμβουλος: Παυλίδου - Σιθηννοπούλου Αννα
9. Σύμβουλος: Λοϊζίδου Κυριακή

Σημ. "Αργοναύτη": Ευχές μέσο από την καρδιά μας στο νέο διοικητικό μας συμβούλιο για επιτυχία στο ιερό έργο του που μας φέρνει κοντά στις ρίζες μας

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάνουμε γνωστό ότι την 13η Δεκέμβρη 1994 πήραμε την άδεια ανέγερσης του Κέντρου Πολιτισμού σε έκταση δέκα στρεμμάτων στο Πανόραμα Βέροιας.

Τοπογράφοι και μηχανικοί, φίλοι της Λέσχης, ξεκινούν δωρεάν τη διαδικασία των υψομετρικών.

Στη συνέχεια και πριν από την τελική διαμόρφωση του εδάφους θα γίνει μία περίφραξη του οικοπέδου με την βοήθεια οικοδόμων φίλων της Λέσχης. Ηδη ετοιμάστηκαν φάκελλοι με όλα τα σχετικά δικαιολογητικά προκειμένου να υποβληθούν σε διάφορα υπουργεία, τη Νομαρχία και τη Δήμο Βέροιας για τη χρηματοδότηση του έργου.

Ευχαριστούμε τη Νομαρχία και τη Δήμο Βέροιας για την χορηγηθείσα οικονομική ενίσχυση. Προκειμένου να πληρωθούν τα φοροτεχνικά της αδείας.

Ευχαριστούμε ακόμη θερμά τους μηχανικούς Σιδηρόπουλο Τέλη, Τόλιο Αναστάσιο, Σιδηρόπουλο Χαράλαμμο, Μιζαντζίδη Ιωάννη που πρόσφεραν δωρεάν πολύτιμες υπηρεσίες για την σύνταξη της μελέτης. Τον Παναγιωτίδη Νικόλαο υπάλληλο της Πολεοδομίας για το ενδιαφέρον του σχετικά με την προώθηση και έγκαιρη έκδοση της άδειας.

Επίσης όσους πρόσφεραν χρηματικά ποσά για την ανέγερση του Κέντρου Πολιτισμού και κείνους που δώλωσαν και είναι έτοιμοι να βοηθήσουν το έργο με οποιονδήποτε τρόπο.

Το Δ.Σ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο που προέκυψε από τις αρχαιρείσεις της 29-1-1995 σιθάνεται την ηθική υποχρέωση να ευχαριστήσει θερμά όλα τα μέλη της Λέσχης και υπόσχεται να δικαιώσει απόλυτα την εμπιστοσύνη τους.

Το έργο μας είναι δύσκολο και γίνεται ακόμα δυσκολότερο με την επικείμενη έναρξη των οικοδομικών εργασιών του Κέντρου Πολιτισμού στο Πανόραμα Βέροιας. Με αμείωτο ενδιαφέρον και σταλάντευτη θέληση να δώσουμε τη μάχη για την υλοποίηση των στόχων μας.

Χρειαζόμαστε όμως και την δημιουργική παρουσία, την συμπαράσταση όλων των μελών και φίλων της Λέσχης. Η συμμετοχή μας σε κάθε μας προσπάθεια είναι αναγκαία και πολύτιμη. Απευθυνόμαστε ιδιαίτερα στους νέους και τους καλούμε να πυκνώσουν τις τάξεις των τμημάτων της Λέσχης. Η σκυτάλη της μεγάλης ευθύνης τους περιμένει. Θα πρέπει να μπουν στο πνεύμα της ποντιακής ιδέας. Ηδη προγραμματίσαμε και επιδιώκουμε την οργάνωση της ποντιακής νεολαίας. Προς την κατεύθυνση αυτή σύντομα θα γίνει η σχετική ενημέρωση.

"ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ"

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

Οικονομολόγος - Συγγραφέας
Θουκυδίδη 2 - Τηλ. 0331 - 25.282
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΤΣΙΚΑΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.

"ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ"

ΤΗΛ. 0331/66.913 - FAX
0331/66.979

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Γωνία 16ης Οκτωβρίου - Διός
Τηλ. 0331 - 28.356

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 1.000 δρχ.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΝ "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ"

* Οι στίλβες του "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ" είναι στη διάθεση όλων των αναγνωστών του

* Οι εργασίες πρέπει να στέλνονται αν είναι δυνατόν δακτυλογραφημένες

Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή όχι δεν επιστρέφονται

Θεέ μ'...

Θεέ μ', εσύ π' έχτισες την πλάσ'
Γην, Ουρανόν και όλα,
άξον αούτ την προσευχή μ'
σ' ατρωζίνά τα χρόνια...

Ποίσον, όλτα ας στοχάσκου-
νταν,

ας νουνίζνε ντ' εφτάνε,
πάντα να είν' αγαπεμέν
καρδίας μη χαλάνε.

Αγάπην, σέβας, εντροπήν,
ποισον τοις νέοις ας έχνε,
ο εις τον άλλον σην ζωήν
πάντα να παραστέκνε.

Προστάτησον τα ορφανά
να επορούν να ζώνε,
φώτισον και δώσ' ατα χαράν
όθεν κεσ' πορπατούνε.

Τ' αρρώστειας λιγότεψον
μη κλαίν' άλλο οι μανάδες
μη απομένε οι γυναίκ'
πριν την ώραν σεράδες.

Θεέ μ', ποίσον κι άλλο χουλέν
τη μάνας την εγκάλαν,
πολλά παιδία να τρανίν
κορίτσια, παλληκάρια.

Η πλάση άλλο μη μολύν
μη φαρμακούται η μάνα,
να επορεί και βυζαλιζ
ασ' ατινές το γάλαν.

Τον δέσκαλον δώσ' δύναμην
ας σπέρ γνώσης κοκκία,
να παίρνε τα γενήματα
τη κοσμί τα παιδία.

Δωσ' τον ποππάν ξαν το παρ-
χάτα'
τα φώτα ας γυρίζ',
βίον, οσιπίτια και ανθρωπίτσ',
την φύσσην ας φωτιζ'.

Θεέ μ', κατέντισον το ποτάμ'
ντο φερ την αδικίαν,
δικαιοσύνην ας Βασιλεύ
σ' όλεν την κοινωσίαν.

Μ' εφτάτε άλλο πόλεμον
τα κράτη ας ιεύνε,
και τη ελαίας το κλαδίν
σα σέρκα τους να παίρνε.

Άσου εμπαινέ όλα ατά
σσην σεϊράν άλλο μίαν,
ας κρούει η καμπάνα δυνατά
για την Ορθοδοξίαν.

Γιάννης Μιχαηλίδης
24-12-1994

Σχόλιο "Αργοναύτη": Το ποίη-
μα είναι μία έξοχη λυρική έξαρ-
ση ευχής και παράκλησης
προς τον Θεό και Πλαστοουργό
του σύμπαντος κόσμου. Η κα-
λολογία του ποιήματος δεν
στηρίζεται μόνο στα εκφραστι-
κά σχήματα, αλλά και στην κί-
νηση της ψυχής και τα δυνατά
θρησκευτικά και ηθικά δεδομέ-
να του δημιουργού του.

Με το ποιητικό αυτό αριστούρ-
γημά του ο Γιάννης Μιχαηλί-
δης, αναποθέτει τις πίστεις, τις
προσδοκίες και τα συναίσθη-
μά του, για έναν κόσμο ευ-
λογημένο.

Με το ποίημα αυτό εμπλουτίζε-
ται η νεοελληνική ποιντική
μας γραμματεία, ακόμα περισ-
σότερο. Τα θερμά μας συχα-
ρητήρια.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ**Αοίκον κιφάλ αέτς
πρέπει ατό**

Ενανα μοθόπωρον ο
Παρμαξούις εκαθήβεν σήν
Τραπεζούνταν και τον
πουρνόν εκλώσεν έμνεν
σήν Ολασσαν σή Τεπετή
τη Παύλονος.

Ονταν έπεσεν κά, επαί-
ρεν το μαξιλάρ εθέκεν αφ-
κά σα ποδάρια τ' και το
κιφάλν ατ εθέκεν απάν σα
σανίδια.

- Ντεφτάς, μάστορ Από-
στολε, είπεν ατον ο Παύ-
λον.

- Ο Παρμαξούις πα ε-
κλώσεν είπεν ατον:

- Αοίκον κιφάλ, ντό ενέ-
γκασεν ατόσον αβούτα τα
ποδάρια, αέτς πρέπει ατό.

Τεμον το "τεμον"

Αρμαλόν ο Νικόλαος εναν
ημεραν ευρεν εναν τσα-
κωμένον καικι τεμόν. Ε-
γκεν κ' έδειξεν ατο τον
πάππο μ' κ' ερωτά τον:

- Ε Ποπα - Γιάννε, αούτο
το σανίδ ντο έν;

- Νέπε, λέει ατον, ατό
τεμόν έν.

Εχολιάστεν Αρμαλόν.

- Πόπα, λέει ατον, εμέν
εύρες να καντουρεύς; Ε-
γώ εύρ' ατο, εγώ εφορτώ-
θα κ' εκουβάλεσ' ατο, κ'
εσύ λες με πως έν τ' εσόν;

Ο τρανόν**Αλέξανδρον**

Σο σκολεϊόν εμουν δύ'
δασκάλτς είχαμε. Ο είνας
έτον γέρος και έλεγαμ' α-
τον "ο τρανόν ο δάσκαλον"
και τον άλλον ταν νέον έ-
λαγαμ' ατον "ο μικρόν ο
δάσκαλον".

Εναν ημεράν ο γέρον ο

δάσκαλον εξέγκεν 'ς σό
μάθεμαν (αρχαίαν ιστο-
ρίαν είχαμε) τον Σαπαλάχ
τον Γερίκαν.

Ερχίνεσεν ο Γερίκας, και
αντί να λέει "ο Μέγας Αλέ-
ξανδρος", είπεν "ο τρανόν
Αλέξανδρον".

- Τρανόν τον γαΐδαρον
λέγ' νε, χτήνονι εκούξεν ο
δάσκαλον.

- Κια εσέναν πα τρανόν
λέγ' νε σε Κύριε, είπεν κι ο
Σαπαλάχ και έφαγεν τη
χρονίας ατ' τα ξυλέας.

Λεξιλόγιο

1. βαθάγα = αγγείο
2. γαβουρεύω = κα-
βουρντίζω
3. γαΐζω = κραιναζώ
4. γαλίτζι = ηρεμο
5. γερσάλε = τιμηγμέ-
νος
6. γητεύω = εξαπατώ
7. γούλα = λαϊμός
8. γερανίον = γαλάζιο

Παλιά**τραγούδια**

Σεβταλήν γεράν έχω
γιατρικά κι αλείφκομαι
φιλώ και κλαινίζω σε
με τα δάκρια σ' νίφκου-
μαί.

Σεβταλήν παιδίν είμαι
μη κατηγοράτε με

το καρδόπο μ' καίεται
και 'κι παρ'γοράτε με.

Σεβταλής παιδάς είμαι
η σεβτάμ τρανόν πελάν
αν κ' ευρήκω γιατρικόν
τ' άλλα είναι νιαφιλιάν.

ΕΓΚΑΡΔΙΕΣ ΕΥΧΕΣ

Ο "Αργοναύτης" εύχεται στο νέο ζευγάρι Λευ-
τέρη (Ταταριδίη) και Μαριέττα (Πέττα) που τέλεσε
τους γάμους του στις 28-12-94 στον Ιερό Ναό Αγ.
Δημητρίου Ζακύνθου υγεία και ευτυχία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Προς το Δ.Σ. της Ευξεινού Λέσχης Βεροίας
Κύριε Πρόεδρε και κύριοι Σύμβουλοι,

Η διαχειριστική επιτροπή της ποθυκατοικίας Διός
2, εκφράζει τις θερμές της ευχαριστίες προς το Δ.Σ.
του Συμβουλίου σας, για την καλή διάθεση που είχα,
ώστε να μας διαθέσει στις 5 Οκτωβρίου 1994 το
ωραίο και άνετο γραφείο της Λέσχης για την πραγ-
ματοποίηση της Γενικής Συνέλευσής μας. Τέτοιες
χειρονομίες προάγουν τις ανθρώπινες σχέσεις. Ηταν
μία χειρονομία που ενθουσίασε όλους τους ενοίκους
της ποθυκατοικίας που βρεθήκανε μέσα στο ωραίο
και στολισμένο γραφείο σας. Ολοι έμειναν πολύ
ευχαριστημένοι, γι' αυτό και αισθανόμαστε υπερή-
φανοι εμείς οι ένοικοι της ωραίας ποθυκατοικίας,
Διός 2, για την Ευξείνο Λέσχη Βεροίας.

Η Διαχειριστική Επιτροπή
Ορφανίδης Π., Παπαμαργαρίτης Κ.,
Ε. Ζευγαροπούλου

ΕΙΡΗΝΗ

Ειρήνη κράζει ο νιός

ειρήνη και ο γέρος

Ω, τί όνομα γλυκό!

Για δέστε που μας

καταντήσανε

σ' αυτήν την κοινωία

την ειρήνη μας αφαιρέ-

σαν

μας φέραν δυστυχία.

Ολοι το ίδιο είμαστε

σε τούτονε τον τόπο

ειρήνη μόνη δεν έρχεται

χωρίς κανένα κόπο.

Ολου του κόσμου οι

λαοί

όλοι ας ενωθούμε

με υψωμένη τη φωνή

γι' αυτήν να αγωνιστού-

με.

Νικόλαος Βασιλειάδης

συντ/χος οικοδόμος

Σημ. "Αργοναύτη": Ναί

κ. Βασιλειάδη, η ειρήνη εί-

ναι πράγματι "όνομα γλυ-

κό". Οι στίχοι σου έχουν

τέχνη και αγγίζουν το συλ-

λογισμό.

ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ ΠΕΡΙ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΟΥΜΕΛΑ

του κ. Ανδρέα Εθ. Ταταριδίη

Από μία έρευνα, που διε-
νεργήσαμε πρόσφατα,
προέκυψε ότι για την Πα-
ναγία μας, την Συμελιώ-
τισσα Παναγία μας, εγρά-
φησαν και εκυκλοφόρη-
σαν τα εξής βιβλία:

α) Συμελά, Φίλωνος
Κτενιδή (ποντιακή Ηθο-
γραφία), Θεσ/νίκη 1854,
σελ. 48

β) Παναγία Συμελά,
Παναγ. Τανιμανιδή, Εκδ.
Σωματείου "Παναγία Σου-
μελά", Θεσ/νίκη 1978, σελ.
189.

γ) Ιστορία Παναγίας
Συμελά, Επ. Κυριακίδου,
Εκδ. Π. Πουρναρά,
Θεσ/νίκη 1985, σελ. 299
και παράρτημα Α. Παπα-
δόπουλου - Κεραμέως
"Κατάλογος των εν τη Ιερά
Μονή του Συμελά Ελλη-
νικών Χειρογράφων σελ.
69 Α' έκδ. Αθήνα 1898 (α-
νατυπωση).

ε) Παναγία Συμελά,
Παναγ. Τανιμανιδή, εκδ.
Σωματείου "Παναγία Σου-
μελά", Θεσ/νίκη 1992, σελ.
72 (έκδ. Ε' περιληπτική Ι-
στορία, σε μικρό σχήμα).

στ) Η Παναγία Συμελά
του Πόντου, Θεοχάρη
Προβατάκη, εκδ. Επιτρο-
πής Ποντιακών Μελετών,
Αθήνα 1992, σελ. 15. Κρι-
τική ανάλυση χαλκογρα-
φίας του 1840.

ζ) Παναγία Συμελά (Ι-
στορικός Σημείωμα),
Θεσ/νίκη 1959, σελ. 46.

η) Τραπεζούς και η Μο-
νή Συμελά του Πόντου,
Ανδρέα Σπυράντη, Ια-
τρού, Θεσ/νίκη 1991, σελ.
109, έκδ. Εκδ. Οίκου Αφών
Κυριακίδη.

θ) Η Παναγία Συμελά,
του Αγιορείτη Μοναχού
Θεοκλήτου Διονυσιάτου,
Θεσ/νίκη 1994, σελ. 186,
έκδ. Σωματείου "Παναγία
Συμελά".

ι) Κανών Παρακλητικός
εις την Υπεραγίαν Θεοτό-
κου Συμελιώτισσαν, συ-
νταχθείς υπό Οσιωτάτου
Αγιορείτου Μοναχού κυ-
ρού Γερασίου Μικρα-
γιαννίτου, Θεσ/νίκη 1993,
σελ. 64 (μικρό σχήμα), έκ-
δ. σωματείου "Παναγία
Συμελά".

ια) Η Παναγία Συμελά,
Ανας Ζάβρα, ποίηση, Α-
θήνα 1988, σελ. 4.

Και έχουμε ακόμη και το
"Ημερολόγιον Λεύκωμα"
ετών 1968 - 1971, που εξέ-
διδε κατ' έτος το Σωματείο
Θεσ/νίκης "Παναγία Σου-
μελά".

Επίσης με το όνομα "Πα-
ναγία Συμελά" έχουμε ο-
μώνυμα Σωματεία εις:
Θεσ/νίκη, Θέρμη περιο-
χής Θεσ/νίκης, Βοστώνη
ΗΠΑ, Τορόντο Καναδά και
Κύπρου.

Οδοί τις το όνομα Σου-
μελά έχουμε:

Εις Αθήνα:

Συμελά (οπου έμενε -
στην Κυψέλη - ο Μακαρι-
στός Μητροπολίτης Τρα-
πεζούντας Χρυσανθος, ο
μετέπειτα Αθηνών και πά-
σης Ελλάδος).

Συμελά εις Καλαμαριά.

Παναγίας Συμελά εις
Πολίχνην Θεσ/νίκης

Παναγίας Συμελά εις
Καβάλα.

Εχουμε ακόμη την Γενι-
κή Κλινική "Παναγία Σου-
μελά" του Ι. Κ. Ξενιτιδίη
στην Αλεξανδρούπολη και

τέλος από το κανάλι της
ΕΡΤ-1 στις 15-8-1983
πραγματοποιήθηκε η εκ-
πομπή "Παναγία Συμελά"
στα πλαίσια της σειράς "Ε-
δώ και Σήμερα" σε σκηνο-
θεσία Ηλία Μασούρα, σε
φωτογραφία Γιώργου Κά-
ντη και σε ρεπορτάζ Δημή-
τρη Χ' Δημητρίου.

Εδώ τελειώνει η μικρή
μας έρευνα περί της Σου-
μελιώτισσας Παναγίας
μας και δεν αναφερόμα-
στε καθόλου στα πάμπο-
λλα δημοσιεύματα (πο-
νήτων και μη) που καταχω-
ρήθηκαν κατά καιρούς
στον ημερήσιο και περιο-
δικό τύπο, διότι ο κατάλο-
γος θα ήταν μακρύς και
ατέλειωτος...

Ας αρκεστούμε σ' αυτά
τα ολίγα και αν υπάρχει
κάτι που το παραλείψαμε
ή το αγνοούμε, με χαρά θς
το δεχτούμε!..

Ποντιακό Πένθη

+ Παντελής Ιωαννίδης

Η ποντιακή οικο-
γένεια έχασε ένα
πάτρν του Πόντου.
Η Ένωση Ποντίων
Πολίχνηςαποστερή-
θηκε τον Πρόεδρό
της. Η ΠΟΠΣ έχασε
το Δ/ντή της. Η θλι-
ψη για τον ασίμνη-
στο Παντελή (Λάκη)
Ιωαννίδη.

Ο ασίμνηστος σ'
όλη τη διάρκεια της
σύντομης ζωής του
ακοιούθησε το
δρόμο της προφο-
ράς και του καθή-
κοντος.

Αιώνια η μνήμη
του.

Το Δ.Σ. της ΕΛΒ

Πένθη

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΤΑΝΙΜΑΝΙΔΗΣ

κές και κομματικές σκοπιμότητες. Ας λυτρωθεί έτσι και η συνείδηση του Παναγιώτη Γ. Τανιμανίδη, διαπιστώνοντας, ότι ωφέλησε (και μ' αυτόν τον τρόπο) τον χώρο, όσο δεν κατόρθωσε στη ζωή του, στον τομέα της ενότητας, μια και ο άνθρωπος έχει ελλείψεις, οι οποίες δεν τον αφήνουν να αριστεύσει και όταν το επιθυμεί, καθώς παρασύρεται από τις αδυναμίες του, για τον εαυτό του ή γι' άλλους...

Για να κλείσω την πρόχειρη τούτη νεκρολογία, θα επαναχρησιμοποιήσω και εδώ το τέλος της ομιλίας μου, την οποία έκανα (την 31-10-1991) στην αίθουσα τελετών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης, όταν νιορτασθήκαν τα πρώτα 40 χρόνια από τον ανιστόρητη της μονής της "Παναγίας Σουμελά" της Καστανιάς του Βερμίου, στα πλαίσια των ΚΣΤ "Δημητρίων", οπότε με επέλεξε αυτόβουλα ο εκλιπών ως ομιλητή, τιμώντας με έτσι και μ' αυτόν τον τρόπο (βλ. το κείμενό της με τον τίτλο "Η Παναγία Σουμελά του Πόντου και της Καστανιάς" δημοσιευμένο στο 89 τεύχος του περιοδικού Ποντιακή Εστία", έκδοση της "Παναγίας Σουμελά", του δημόσιου Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου 1991 και σε ανώτατο, Θεσσαλονίκη 1992).

Εύχομαι και ελπίζω, λοιπόν, να ηρεμήσει τώρα η τρικυμιά ψυχή του και το ανήσυχον πνεύμα του, καθώς πιστεύω ότι θα παύσει πλέον να διδεί η παρουσία του αφορμή για δικαίες ή άδικες κρίσεις ή κατακρίσεις, για πράξεις ή παραλείψεις, όπως συμβαίνει, στον κανόνα, με τα πανύψηλα δέντρα, τα οποία είναι ακριβώς εκείνα, που προορίζονται να δέχονται τους κεραυνούς, καθώς ο θάνατος λειτουργεί ως αλεξικέραυνο ή ως ηρεμιστικό όλων. Πολύ θα ήθελα και εγώ, (έναν απλό και ανεξάρτητο συμπαραστάτη του σε κάποιες καλές προσπάθειές του), να χρησιμοποιήσω αυτό το θλιβερό γεγονός, του τέλους του επίγειου, προσωρινού και του μάταιου βίου, του Παναγιώτη Γ. Τανιμανίδη, ως τέρμα και για όποιες διαφορές και αντιπαλότητες παρατηρήθηκαν, στα Ποντιακά Σωματεία κυρίως στα τελευταία 7 - 8 χρόνια, ώστε, από τη ζημία και την απώλεια του για τον Ποντιακό Ελληνισμό, να προκύψει τελικά και κάποια, συμφυσιτική ωφέλεια, σύμφωνα και με την αρχαία ρήση. Και τούτο μπορεί και είναι εντελώς αναγκαίο να γίνει, εάν πρυτανεύσει η συναίσθησή της υποχρεώσεως και του καθήκοντος, που έχουν όλοι, δηλαδή να υπηρετούν, ιδίως, αρχές και την Ποντιακή ιδέα και όχι προσωπικές, παραταξια-

σεων, εκδόσεων κ.λ.π., όπως και με την ιδιότητά του ως Προέδρου της Οργανωτικής Επιτροπής του Β' Παγκοσμίου Συνεδρίου του Ποντιακού Ελληνισμού (Θεσσαλονίκη, 1988), όπως μπορώ υπεύθυνα να διαβεβαιώσω και επιβεβαιώσω από άμεση αντίληψη, μια και διατέλεσα μέλος της Επιτροπής τούτης και υπήρξα Συνέδρος και στα τρία, Συνεδριά του.

Εχει, λοιπόν, τούτο ως εξής και ταιριάζει και για την περίπτωση του Παναγιώτη Γ. Τανιμανίδη, αν μη και κυρίως για τούτη:

... αλλά, δυστυχώς, περισεύουν αδιάκοπα και οι τάφοι αξιόλογων Ποντίων της πρώτης γενιάς των "Προσφύγων", που έχουν το προνόμιο ότι άφησαν την ψυχή και τη μνήμη τους να πλανιέται αιώνια στη Σουμελά του Πόντου και συγχρόνως το άψυχο σώμα τους στη Σουμελά του Βερμίου. Είναι, ασφαλώς, το "δυσμνές προνόμιόν τους (όπως λέμε εμείς, οι νομικοί), αφού ο θάνατος δεν μπορεί βέβαια να είναι ευχάριστο γεγονός (προνόμιο) αλλά η αναπόφευκτη κατάληξη των φθαρτών, των ζώντων όντων, διότι κανένας δεν κατορθώνει τελικά να ξεφύγει από τον κανόνα της μόνης ορατής και πραγματικής εφαρμογής της αρχής της ισότητας, την οποία κυνηγάει αδιάκοπα ο άνθρωπος στη ζωή του, για να την απολαύσει, και τη βρίσκει μονάχα στον θάνατο, δυστυχώς...".

Γιώργος Χ. Χιονιδής

Πέθανε σε ηλικία 81 ετών, στη Θεσσαλονίκη (την Παρασκευή 6-1-1995) και κηδεύτηκε στην "Παναγία Σουμελά", την επόμενη ημέρα ο Παναγιώτης Γ. Τανιμανίδης, Πρόεδρος αυτού του σωματείου και ιδρύματος.

Τα σχετικά στοιχεία της ταυτότητάς του, της ζωής του, του έργου και της δράσεώς του τα βρίσκει κανείς και σε άλλες στήλες, πιθανόν, και αυτής της εφημερίδας, μια και τα νομικά τούτα πρόσωπα φρόντισαν ορθώς να τα παράσχουν αυθημερόν. Ετσι, είναι πολύ εύκολο να πληροφορηθούν όλοι και όλες για τις πολυσχιδείς δραστηριότητες του εκλιπόντος, στον εκπαιδευτικό, στον εθνικό, στον θρησκευτικό και στον συγγραφικό τομέα. Εκείνο, όμως, το οποίο έχει αξία εδώ και πρέπει να επισημανθεί και να εξαρθεί είναι η όποια προσφορά του στην κίνηση του Ποντιακού Ελληνισμού, σε πανελλήνιο, ακόμα δε και σε παγκόσμιο επίπεδο και κυρίως στην προσπάθεια ανδρώσεως της Παναγίας Σουμελά.

Πραγματικά, είναι πολύ σημαντικό (από πολλές απόψεις) το γεγονός ότι ο Παναγιώτης Γ. Τανιμανίδης διετέλεσε, τελικά, Πρόεδρος των δύο νομικών προσώπων για τρεις, ολόκληρες, δεκαετίες και πλέον (1964 - 1995).

Δεν υπήρξα άνθρωπος του "περιβάλλοντός του", που ήταν αναπόφευκτο, δυστυχώς, ή και φυσικό να υπάρξει, μετά τη δημιουργία ενός τόσο πολύχρονου "κατεστημένου", οπότε, σε τέτοιες περιπτώσεις, επιφυλάσσονται διάφοροι παράγοντες. Τούτο δεν το καταγράφω για να μειώσω την αξία εκείνου, είτε την αξιοπιστία μου αλλά για να την αυξήσω, ώστε να κατορθώσω τελικά να προφυλάξω τη μνήμη και το έργο του, από τις γνωστές και συνηθισμένες υπερεκτιμήσεις ή από τις υποτιμήσεις ή και από τις κακόπιστες κρίσεις, συχνά άδικες ολικά ή μερικά, και μάλιστα, ακόμα, και από ανθρώπους, οι οποίοι βοηθήθηκαν ποικιλότροπα από τούτον ή και υπήρξαν άλλοτε μέχρι και ιμνητές του...

Ο Παναγιώτης Γ. Τανιμανίδης υπήρξε αναμφισβήτητο ένας εργατικός, παραγωγικός και δραστήριος άνθρωπος, όχι συνηθισμένος, γεννημένος δε στον Ελληνικό Πόντο, με όσα μπορεί να σημαίνει τούτο το δεδομένο, ιδιαί-

τερα στα χρόνια μας, οπότε επιζούν ελάχιστοι από εκείνους τους αναντικατάστατους "γερόλυκους", τους "πρόσφυγες"...

Όποιος έτυχε να τον ακούσει (δηλαδή μερικά... εκατομμύρια κατοίκων αυτής της χώρας) να ομιλεί επί πολλήν ώρα (από στήθους, στον κανόνα) με ευχέρεια, με ρητορική ικανότητα, στην κλασική της μορφή, αποκτούσε αμέσως την εντύπωση ότι είχε μπροστά του έναν λάτρη της "θύραθεν παιδείας", με βυζαντινή χροιά, καθώς οι ομιλίες του διακρίνονταν για το μεγαλόπρεπο ύφος, στομφώδες, για τον κατάλληλο χρωματισμό και τον τονισμό των λέξεων, την επιτήδευση της γλώσσας και την επένδυση του κειμένου τους, με αρχαιοπρέπειες λέξεις. Ετσι, κατόρθωσε να εντυπωσιάσει, οπωσδήποτε, συγκινώντας την ψυχή και αν ακόμα δεν κατόρθωνε να ικανοποιεί πλήρως τους αυστηρούς ακροατές, όταν τον έκριναν αυστηρά, με το ψυχρό μυαλό. Διέθετε, ακόμα, μεγάλη ικανότητα να ελίσσεται, ως άνεμος διπλωμάτης, ενώ η τελειομανία και η απαιτούμενη ταχύτητα εκτελέσεως των αποφάσεών του (χωρίς αναβολή ή και εναντίωση) ταλαιπωρούσε συχνά τους άλλους αλλά και τον ίδιο, δεδωμένης και της αμεριμνησίας, της ασυνέπειας και του απρογραμματίστου, του αμέθοδου του Έλληνα, στον κανόνα.

Ο Παναγιώτης Γ. Τανιμανίδης συνέχισε, επαύξησε εντυπωσιακά και υλοποίησε το έργο, που άρχισε ο Φίλων Κτενίδης. Για τον σκοπό αυτόν αφιέρωσε χρονικό διάστημα της ζωής του, αφού προϋπήρξε και σύμβουλος του Δ.Σ. του σωματείου, πριν γίνει Πρόεδρός του.

Από προσωπική γνώση κρίνωταθ επισημαίνω, ότι ο αποθανών δεν ήταν, εγγισταί και συνηθισμένοι, μια συνηθισμένη, ηγετική προσωπικότητα. Είχε δε όλα τα προτερήματα αλλά και τα μειονεκτήματα, τα οποία είναι συμφύη ή επίκτητα, αφού δεν στερούνται τα δεύτερα ούτε και οι απλοί άνθρωποι, ακόμα και στην (υποτιθέται απονήρευτη) παιδική ηλικία. Όμως, η αλήθεια επιβάλλει να τονισθεί το γεγονός της επιρροής του, της μεγάλης, στην ανάπτυξη και στην εξέλιξη της "Παναγίας Σουμελά", όπως και η όποια συμβολή του στην κίνηση του Ποντιακού Ελληνισμού, με πλήθος εκδηλώ-

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ "ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΟΥΜΕΛΑ" ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΤΑΝΙΜΑΝΙΔΗ

Επικήδεια προσφώνηση που εκφωνήθηκε από τον Ηγούμενο της Παναγίας Σουμελά Πανσο. Αρχιμανδρίτη κ. Παύλο Αποστολίδη στις 7/1/1995 στον Ιερό Ναό Αχειροποιήτου Θεσσαλονίκης κατά την νεκρώσιμη ακολουθία του αειμνήστου Προέδρου της Παναγίας Σουμελά Παναγιώτη Τανιμανίδη.

"Με βαθεία οδύνη για τον πρόσκαιρο χωρισμό σου όλοι εμείς, οι συνδίκονοι και συνεργάτες σου, στον αγρό της Σουμελιώτισσας αγαπητέ μας Πρόεδρε, σε προπέμπομε στην επέκεινα του τάφου ζωής, με τη βεβαιότητα της κοινής Αναστάσεως και ενώνουμε τις προσευχές μας και παρακαλούμε τον Κύριο της ζωής και του θανάτου, όπως κατατάξει την ψυχή σου μετά των απ' αιώνος Αγίων.

Επειδή όμως όλα τον επίγης βίο σου, παρά τον σκόλοπα της σαρκός που σου εδόθη, τον ανάλωσε - δέσμιος της νοσταλγίας σου - για τον ανασπαλτο Πόντο μας και αγωνιστικές να μεταλαμπαδεύσεις τον έρωτά σου αυτών στις επερχόμενες γενεές των Ποντίων ως ανεκτίμητη κληρονομία:

- Την λατρεία για τον Πόντο μας
- Την εθνική μνήμη και συνείδηση
- Την ορθοδοξία και ορθοπραξία
- Την θρησκευτική πίστη και βίωση
- Την ανθρωπιά και εντιμότητα
- Το γλωσσικό μας ιδίωμα που είναι εθνικός γλωσσικός θησαυρός,
- για όλα αυτά θα σου προσφέρω ως αντίδωρο αγάπης, ζυμωμένο με τα δάκρυα της ευγνωμοσύ-

νης μας, ότι πολυτιμώτερο, ακριβώτερο, τιμιώτερο και ιερώτερο μπορούμε να σου προσφέρουμε τούτη την ώρα.

Λίγο αγιασμένο και αιματοπόπιστο χώμα από το παλλάδιο του Ποντίου Ελληνισμού, το παλαιόφωτο μοναστήρι της Σουμελιώτισσας του Πόντου μας και από την θρυλική γενέτειρά σου, την εὐανδρή Ιμερα. Με τον ξεχωριστό αυτό αποχαιρετισμό, θα θεραπεύσουμε τη νοσταλγία σου γι' αυτές τις δύο μεγάλες σου αγάπες, που σε ωθούνταν πάντα να θέσεις σε δεύτερη μοίρα ότι δεν αφορούσε αυτές. Μπροστά μας προβάλλει η αθάνατη ποντιακή μούσα και σ' αυτά μας ηχεί το μοιρολόι της για σενα.

"Η Ιμερα πως ελίβωσεν 'ς σή δεισαν τυλιγμέντσα κρένιν τα δάκρα ξύου-
βταν

και ούλ' μοιρολογούνε. Τα δένδρα εχαμήλωσαν και ρούζνε τα κλαδιά. Τα πέτρας αναστέναξαν και κλαίγνε τα ποτάμια. Κι η Σουμελά η κοδόσπενα τη Πόντου η αφέντρα έρβεν απάν σήν Γίμεραν κι εξέβεν σόν Αγιάννεν.

Έρβεν 'να υποδέχεται τον γιόν τη ποπα - Γιώργη.

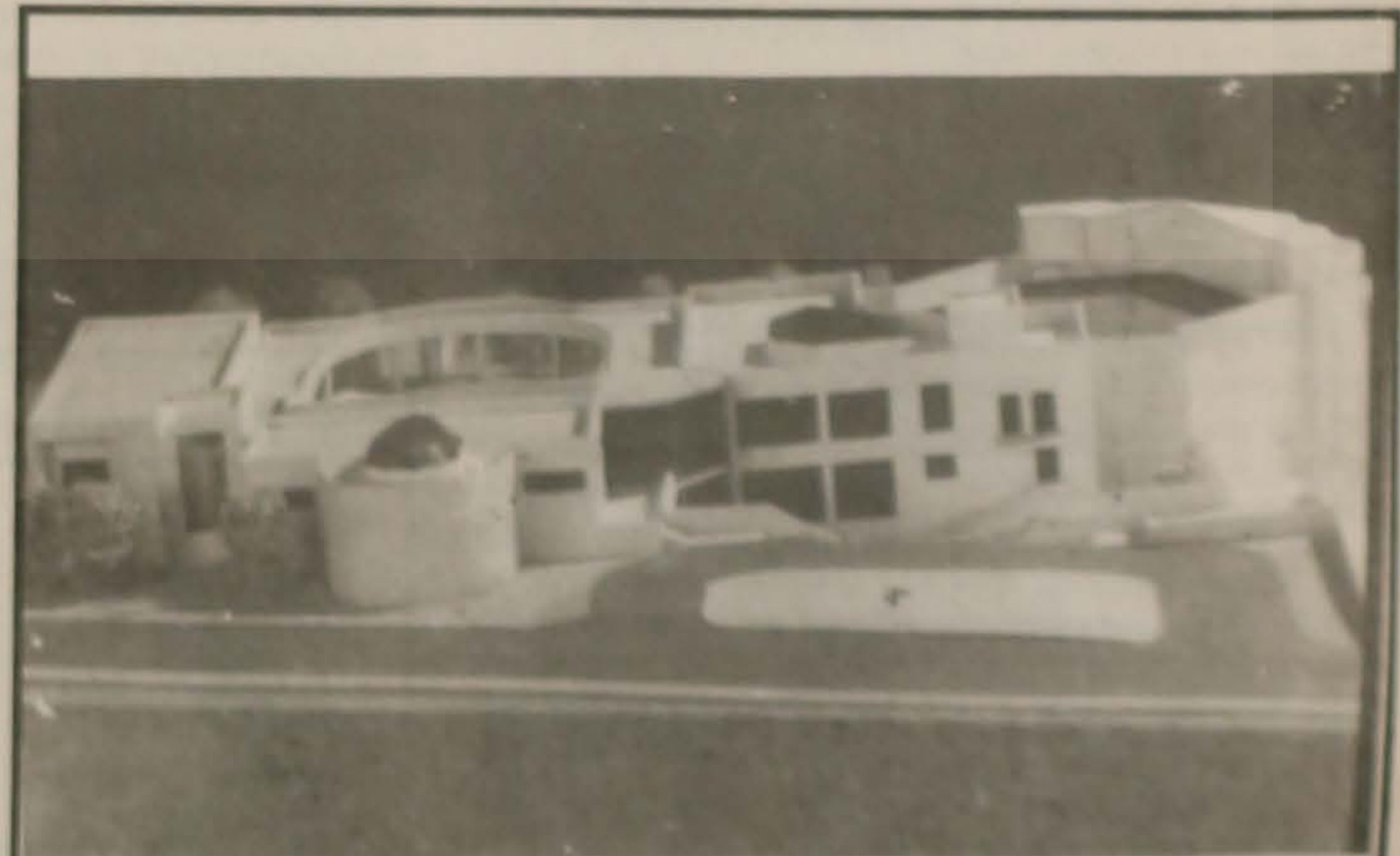
Τον Τανιμάνον τον μικρόν

τον μικροπαναγιώτην Ντο έτον φύλακας πιστός σο Βέρμιον μερέαν σο μοναστήρνατε το τρανόν την Σουμελάν την νέαν.

Ντ' εδόξασεν την Γίμεραν

τον κύρνατ και τον Πόντον.

ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ Αρχιμ. Παύλος Αποστολίδης

Μια νέα προσπάθεια ξεκινάει για την ανέγερση του Κέντρου Πολιτισμού της ΕΑΒ. Η συμβολή μας στο έργο αυτό του πολιτισμού και της παράδοσης είναι αναγκαία.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
Η εφημερίδα μας παρακολουθεί με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον τις δραστηριότητες που αναπτύσσουν τα Σωματεία μας και φιλοδοξεί να βρίσκεται πάντα στο πλευρό... και με κάθε τρόπο να συμπαραστήσει στο έργο τους. Και γι' αυτό απευθύνεται προς όλα τα Σωματεία με την παράκληση να αποστέλλουν τακτικά κάθε τι που αφορά την δραστηριότητά τους, ώστε έγκαιρα να δημοσιεύονται. Υπενθυμίζουμε ότι τα Σωματεία θα εκπαιδευθούν την προσφορά αυτή του "Αργοναύτη", ώστε τακτικά να τον ενημερώνουν για θέματα που αναφέρονται στη δράση, τη θέση τους.

Για πέντε λάρα μ' έμαρφον πώς εγροικός ατ' όλια, και το λαλόδος το γλυκόν, πώς παίρ λαρών τα πόνε;

Παγκόσμια Συνδιάσκεψη Ποντιακών Ομοσπονδιών

Συνέχεια από την 1η σελ. (από Σωματείου)

Συγκρότησαν "Ποντιακό Συμβούλιο του Ποντιακού Ελληνισμού" (ΠΑΣΠΕ), ο ρόλος του οποίου θα είναι συντονιστικός και καθοδηγητικός των ενεργειών του οργανωμένου όπου γης Ποντιακού Ελληνισμού.

Επικύρωσαν την απόφαση του Γ' Παγκοσμίου Συνεδρίου που καθορίζει σαν έδρα του Παγκοσμίου Οργάνου την προσφυγομάνα Θεσ/νίκη, και αποφάσισαν ότι:

1. Η προεδρία του Παγκοσμίου Οργάνου θα εναλλάσσεται κάθε χρόνο από Ομοσπονδία σε Ομοσπονδία.

2. Την πρώτη προεδρία του Παγκοσμίου Οργάνου αναλαμβάνει η Ομοσπονδία ΗΠΑ - Καναδά.

3. Συγκροτείται Γραμματεία που θα έχει σαν έδρα την Θεσ/νίκη και θα λειτουργεί με την οικονομική στήριξη των Ομοσπονδιών.

4. Όλες οι Ομοσπονδίες του Εξωτερικού καθώς και η ΟΠΣΝΕ συμμετέχουν στο ΠΑΣΠΕ με τέσσερις (4) εκπροσώπους η ΠΟΠΣ συμμετέχει σ' αυτό με επτά (7) εκπροσώπους. Ειδικότερα για τις Ομοσπονδίες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης προτάθηκε να εκπροσωπούνται μέχρι την πιθανή δημιουργία ενιαίου οργάνου σ' αυτή με τέσσερις (4) από τη Γεωργία, τέσσερις (4) από την Ουκρανία, τέσσερις (4) από την Ρωσία, ένα (1) από το Καζακστάν, ένα (1) από την Αρμενία πρόταση που θα κατατεθεί στο Δ' Παγκόσμιο Συνέδριο για επικύρωση και οι κύριοι στόχοι του θα είναι:

α) η διεθνοποίηση της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού

β) το πέρασμα της τρι-σχιλιόχρονης ιστορίας του ελληνισμού του Πόντου όχι μόνο στα σχολικά βιβλία στην Ελλάδα, αλλά και προσπάθεια για δημιουργία, εφ' όσον είναι δυνατόν, σχετικών εδρών, σε Πανεπιστήμια, σε όλο τον κόσμο.

γ) η πραγματοποίηση πολιτιστικών εκδηλώσεων σε όλο τον κόσμο για την προβολή του Ποντιακού Πολιτισμού

δ) η προβολή των εθνικών θεμάτων μας και ο συντονισμός κοινών ενεργειών σε όλο τον κόσμο με αντίστοιχους φορείς καθώς και με πολιτιστικούς φορείς με στόχο την προβολή τους αλλά και την λύση τους.

ε) η στήριξη του Ελληνισμού της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, που τα τελευταία χρόνια δοκιμάζεται σκληρά.

Αποφασίστηκε ακόμα:

Α. Το 1995 να προχωρήσει το Παγκόσμιο Όργανο σε ενέργειες για τη διεθνοποίηση της Γενοκτονίας.

Β. Το Σεπτέμβριο του 1995 αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί στη "Νέα Υόρκη" των ΗΠΑ σχετική εκδήλωση και παράλληλα να επιδιωχθεί σε συνεργασία με την Αρχιεπισκοπή ΗΠΑ - Καναδά, τους Ελληνικής καταγωγής βουλευτές και πολιτευτές των ΗΠΑ, προσπάθεια για να έρθει ο σχετικός φάκελλος της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, που έγινε από τις τουρκικές κυβερνήσεις της περιόδου (1916 - 1923) στο Αμερικανικό Κογκρέσο.

Γ. Με στόχο να βγει σχετικό ψηφίσμα που θα καταδικάζει τις τουρκικές κυβερνήσεις της περιόδου (1916 - 1923) για την Γενοκτονία που έκανε σε βάρος του ελληνισμού του Πόντου.

Η ολομέλεια του ΠΑΣΠΕ καθόρισε προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή με:

Πρόεδρο τον κ. Νίκο Κοτσμποϊκίδη (ΗΠΑ - Καναδά)

Αντιπρόεδρο: εκπρόσωπο Ομοσπονδίας (Αυστραλίας)

Γενικό Γραμματέα: εκπρόσωπο Ομοσπονδίας (Ελλάδας)

Οργανωτικό Γραμματέα: εκπρόσωπο φορέων χωρών π. Σοβιετικής Ένωσης

Υπεύθυνο Οικονομικών: εκπρόσωπο φορέων Ευρώπης

- Αποφασίστηκε επίσης να πραγματοποιηθεί στη Θεσ/νίκη το Δ' Παγκόσμιο Συνέδριο του Ποντιακού Ελληνισμού με κεντρικό άξονα της θεματολογίας του:

α) τον ελληνισμό της Ανατολής

β) τον ελληνισμό της πρώην Σοβιετικής Ένωσης

γ) τη νεολαία και τον Αποδόμη Ελληνισμό.

Τέλος το Παγκόσμιο Συμβούλιο του Ποντιακού Ελληνισμού συζήτησε διεξοδικά για το θέμα της αποκατάστασης των αδελφών Ελλήνων της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν όσοι συμπατριώτες επιθυμούν να μείνουν για πάντα στις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

α) Διεπίστωσε την ανυπαρξία πολιτικού σχεδιασμού μέχρι πρόσφατα που θα σιντετελούσε στην ουσιαστική, γρήγορη και βιώσιμη λύση των προβλημάτων τους.

β) την ολιγωρία των ελληνικών κυβερνήσεων τα τελευταία χρόνια, στην ουσιαστική αντιμετώπιση των προβλημάτων του

γ) την προσπάθεια για μικροκομματική εκμετάλλευση του εθνικού αυτού προβλήματος και γι' αυτό αποφάσισε να προτείνει:

1. Την σύσταση υπηρεσιών αποκατάστασης Ελλήνων προσφύγων (όπως έγινε στην περίπτωση των σινοσπαθών της Καλαμάτας)

2. Την κατάργηση του σημερινού ιδρυματικού χαρακτήρα του ΕΙΥΑΑ-ΠΟΕ και την αναδιάρθρωσή του σε Εθνικό Οργανισμό Προσφύγων Ομογενών Ελλήνων Εξωτερικού. Με συμμετοχή δύο (2) εκπροσώπων του Ποντιακού Ελληνισμού στο Διοικητικό Συμβούλιο, που θα ορισθούν από το Παγκόσμιο Συμβούλιο (ΠΑΣΠΕ).

3. Μεταφορά της έδρας του στη Θεσ/νίκη και της Γραμματείας του στην Κομοτηνή. Στελέχωση του οργανισμού και από Ποντίους που πρέπει να αξιοποιηθούν, μια που υπάρχουν ικανά στελέχη ανάμεσα στους ίδιους τους πρόσφυγες.

4. Σύσταση μόνιμης διακομματικής επιτροπής που θα ελέγχει την λειτουργία των εμπλεκόμενων φορέων (υπουργείων, Εθνικού Οργανισμού κ.λπ.) με διαρκή υπερκομματικό και εθνικό χαρακτήρα και συμμετοχή ενός (1) στελέχους προτεινομένου του (ΠΑΣΠΕ).

5. Να επιδιωχθεί από πλευράς του Προεδρείου της ΠΑΣΠΕ συνάντηση με τον πρωθυπουργό κ. Ανδρέα Παπανδρέου για να τους αναπτύξει τις θέσεις του και τα αιτήματά του.

6. Τέλος, αποφασίστηκε να κατατεθεί σχετική επιταγή στην Ιαπωνική Πρεσβεία από όλες τις Ποντιακές Ομοσπονδίες με στόχο την συμπράξη του δοκιμαζόμενου από τους τελευταίους σεισμούς, ιαπωνικού λαού.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ (+1-2-1995)

Την 1η Φεβρουαρίου 1995 και σε ηλικία μόλις 62 ετών, έφυγε, αιφνίδια και αναίτια, ένας ξεχωριστός Πόντιος πολιτικός και φλογερός αγωνιστής, ο Νίκος Παναγιωτίδης.

Από πολύ νέος είχε ταράξει τα λιμνάζοντα νερά των κομματικών καναλιών, τολμώντας να αναμετρηθεί, μόνος του, ως Ανεξάρτητος υποψήφιος Βουλευτής, με Κόμματα και δυνάμεις οργανωμένες, με συμφέροντα και μηχανισμούς ανάληψης, - και μάλιστα εποχές, κατά τις οποίες τα πολιτικά ήθη ήταν ιδιαίτερα βάνουσα, απάνθρωπα, σκληρά, σε εποχές που η καθημερινή πολιτική ζωή επεδείκνυε ακρότητες, οι οποίες αποτέλεσαν σκοτεινές σελίδες της πρόσφατης ιστορίας μας.

Ο Νίκος Παναγιωτίδης ήταν εικοσιοκτάχρονος νέος (ηλικία, δηλαδή, που σνήθως οι περισσότεροι προσπαθούν να οικοδομήσουν μία εσωκομματική εξέλιξη), όταν, στις διαβόητες Βουλευτικές εκλογές

του 1961, τόλμησε να υποβάλει υποψηφιότητα ως Ανεξάρτητος. Τρεις βουλευτικές έδρες είχε τότε η Ημαθία. Τις διεκδικούσαν, και τις κέρδισαν, υποψήφιοι των τότε μεγάλων Κομμάτων, της ΕΡΕ και της Ένωσης Κέντρου (που είχε συμμαχήσει, το 1961, με το Κόμμα Προοδευτικών). Όμως η εκλογική επίδοση του Ανεξάρτητου, που πάλεψε εκτός και εναντίον των κομματικών μηχανισμών, ήταν εκπληκτική και ανεπανάληπτη. Ο Νίκος Παναγιωτίδης συγκέντρωσε περίπου το 9% των εγκύριων ψηφοδελτίων της Ημαθίας, προκαλώντας τον πανελλήνιο θαυμασμό.

Δύο χρόνια αργότερα, το 1963, κατέρχεται ως υ-

ποψήφιος Βουλευτής, με το Κόμμα των Προοδευτικών, και συγκεντρώνει το 60% των ψήφων του συνδυασμού του στην Ημαθία. Την ίδια στιγμή, το Κόμμα Προοδευτικών επιτυγχάνει, κυρίως χάρη στην συμμετοχή του Νίκου Παναγιωτίδη, ποσοστό, στην Ημαθία, 8,22% ενώ το πανελλαδικό ποσοστό του δεν υπερβαίνει το 3,68%.

Οι εκπληκτικές εκλογικές επιδόσεις (αποτελεσμα πρωτοφανών λαϊκών κινητοποιήσεων, και εκδηλώσεων υποστήριξης) του Νίκου Παναγιωτίδη, στις προδικτατορικές εκλογές, δεν του άνοιξαν τις πόρτες της Βουλής. Είχε, όμως ανοίξει την αγκαλιά του ο Λαός της Ημαθίας, και ιδιαίτερα οι Πόντιοι, περιβάλλοντας με την εμπιστοσύνη και (δεν είναι υπερβολή) την λατρεία τους τον εκλεκτό νέο πολιτικό.

Διάφορες, φανερές ή αφανείς, σκοπιμότητες, στα χρόνια μετά το 1974, δεν του επέτρεψαν να εμφανισθεί και πάλι ως υποψήφιος Βουλευτής ενώπιον του Ημαθιώτικου λαού.

Αν και εγκατεστημένος πλέον στη Θεσσαλονίκη, δεν έπαψε ποτέ να είναι ένας σημαντικός και υπολογισμός πολιτικός παράγοντας.

Και κυρίως δεν έπαψε να είναι ένας άνθρωπος που βοήθησε και εξυπηρέτησε χιλιάδες συνανθρώπους του. Που προσέφερε ελπίδα και διεξόδο σε αμέτρητους συμπατριώτες του.

Ενας παλιός πολιτευτής που, καθισμένος στην πολυθρόνα του σαλονιού, εκεί στην παραλιακή λεωφόρο της Θεσσαλονίκης, με ένα απλό τηλεφώνημα πετύχαινε πολύ περισσότερα απ' ό,τι άλλοι, εν ενεργεία πολιτικοί, με

ιδιαίτερα γραφεία, γραμματείες, και ειδικούς συνεργάτες.

Ο Νίκος Παναγιωτίδης υπήρξε, για δεκαετίες, ένας θρύλος της πολιτικής, ένα καταφύγιο για όσους δεν μπορούσαν να βρουν λύση στα προβλήματά τους.

Μιλούσε με θάρρος, σιγουριά, αυτοπεποίθηση. Απευθυνόταν σε υψηλά ιστάμενα πρόσωπα, για να εκφράσει τα αιτήματα των απλών ψηφοφόρων, για να διεκδικήσει το δικό του λησμονημένου απ' τις εξουσίες απλού πολίτη, και έλεγε "αυτό θέλω να γίνει", με ένα τρόπο που δεν επιδέχονταν αντιρρήσεις.

Το "θέλω" το πρόφερε τόσο έντονα, με τέτοιο πάθος, σαν να μιλούσαν όλοι μαζί χιλιάδες φίλοι του, στις πόλεις και τα χωριά της Ημαθίας.

Οι ασύλληπτες πολιτικές δυνατότητες και αρετές του Νίκου Παναγιωτίδη ποτέ δεν ξεδιπλώθηκαν σε όλη τους την έκταση.

Ίσως επειδή υπήρξαν πάντοτε κομματικές και προσωπικές σκοπιμότητες, που φρόντιζαν να του κλείνουν το δρόμο (προσφέροντας, όπως συνήθως συμβαίνει, αντίστοιχες ευκαιρίες σε πιο "βολικές" μετριάτες...).

Ίσως επειδή και ο ίδιος να βιάστηκε πολύ να δείξει, σε πολύ νεαρή ηλικία, και σε καιρούς χαλεπούς, πρώιμα και ανεπίκαιρα, αυτές τις τεράστιες δυνατότητες...

Όπως, ίσως να βιάστηκε, και σε άλλες μεταγενέστερες του 1961, προεκλογικές περιόδους ή εκλογικές αναμετρήσεις, είτε να ενεργοποιηθεί έντονα, είτε να αποποιηθεί δελεαστικές προτάσεις...

Όπως σίγουρα βιάστηκε να φύγει, για το μακρινό ταξίδι, την πρώτη μέρα του Φλεβάρη του 1995...

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Πολίτης Κλύνη

Συνέχεια από την 1η σελ.

δή άλλες είναι οι κωμωδίες του Σαρλώ και άλλες, αυτές του δικού μας. Κοινωνολογώ βέβαια, γράφοντας πως ο Σαρλώ δεν ψυχαγωγεί μόνον τρεις γενεές μέχρι τώρα, αλλά και τις εδίδεξε και τις φρονιμάτισε, δια μέσου της οθόνης και του εκράν της τηλεόρασης. Σεναρίστας, σκηνοθέτης, εκτελεστής και ό,τι άλλο είναι σχετικά με την έβδομη τέχνη, αποτελεί ένα από τα ιερά τέρατά της και είναι ζήτημα αν η ανθρωπότητα ξαναβγάλει Σαρλώ.

Μαστιγωτής της άδικης κοινωνίας και ταυτόχρονα μέγας γελοποιός. Ο Χάρυ Κλύνη, στην προσπάθεια παραγωγής ευθυμίας και στηλίτευσης των κακών κειμένων, ακολουθεί δικό του δρόμο, σατιριζώντας τα κοινωνικά και πολιτικά δρώμενα της χώρας μας. Με φοβερή οξυδέρκεια και σπινθηροβόλο πνεύμα, με τις μπηχτές

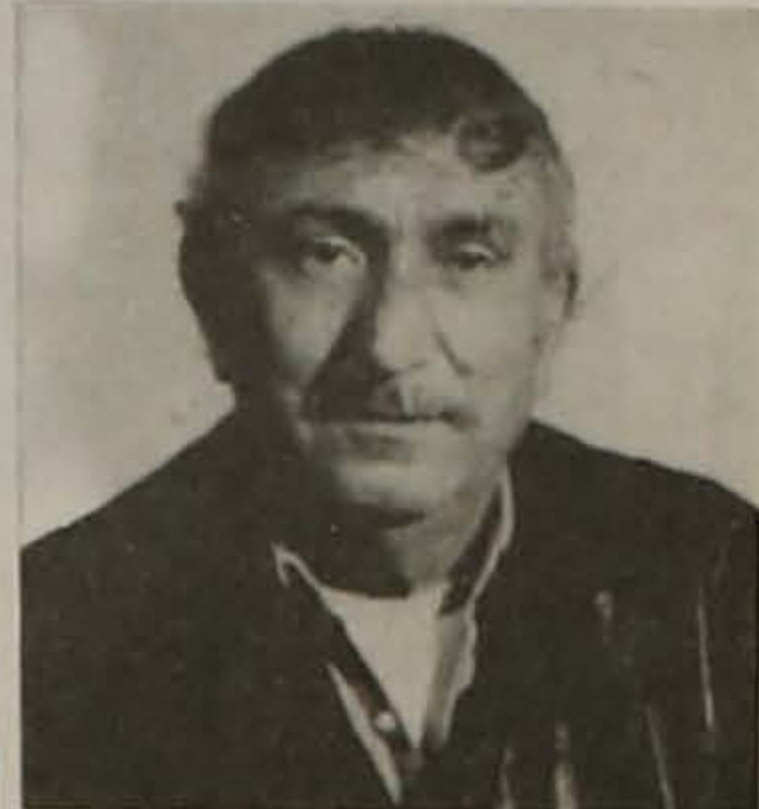
του "ατάκες" καρφώνει τον σατιριζόμενο, στον οποίο δεν αφήνει κανένα έλεος σωτηρίας με την επείκεια του θεατή. Σαρκαστικός, φιλοπαίγμων, σκώπτης, είρων, με λιτές εκφράσεις σκιαγραφεί την καρικατούρα σου, μπαινόντας στο πετσί των ελαττωμάτων σου. Ανελέητος δεν χαρίζεται σε κανένα (αντίθετα με εκείνον τον Λαζόπουλο που τον μμήθηκε στην πολυπρόσωπο εναλλαγή ρόλων αλλά όχι και στην σάτιρα χωρίς εξαίρεση) και με την ίδια ευκολία, από γύφτος γίνεται ταξίτζης αλανιάρης και από Μήτρος βουνίσιοις, μαίτε ντ' στέλ. Και, φοβερός μίμος καταφέρνει να μεταμφιέζεται στους γνωστούς πολιτικούς μας καρποτίλους που τους "αλλάζει τον αδόξαστο" στην κυριολεξία. Με εντελώς δικό του τρόπο, απεικονίζει την ταπεινότητα και τον παλιό χαρακτήρα μας και γελοιοποιεί τα ατέλειωτα τρωτά μας.

ΕΙ Δεν μπορούσε να γίνει κι αλλοίως! Αφού ο μεγάλος σκώπτης της αρχαιότητας, Διογένης ο κυνικός, υπήρξε πόντιος από τη Σινώπη θα ήταν αδιανόητο, οι επιρρεπείς στο χιούμορ και στα παντοειδή ανέκδοτα, είρωνες πόντιοι, να μην έβγαζαν έναν καινούργιο Διογένη αυτή τη φορά, ασήν Καλαμάριαν. Τον μεγαλοφυή σατιρικό της νεώτερης Ελλάδας.

Νίκος Σιδηρόπουλος

* Αναδημοσιεύουμε από την εφημερίδα "ΛΑΟΣ" του Σαββάτου 12-2-1995.

+ Παναγιώτης Νικηφορίδης

Ενα αγαπητό πρόσωπο, ένας ακόμη ήττης του Πόντου ο Παναγιώτης Νικηφορίδης, απόστρατος αξιωματικός, έφυγε από κοντά μας.

Ο σεμνός ήταν προσβλημένος στις ποντιακές παραδόσεις.

Το Δ.Σ. της ΕΛΒ εκφράζει τη θάλαση του θλίψη στην οικογένειά του.

Άς μείνει ζεστά η μνήμη του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάνουμε γνωστό στα μέλη και τους φίλους της Λέσχης ότι στο εξής τα τμήματα χορού, χορωδίας, θεάτρου, εκμάθησης λύρας και γυμναστικής θα λειτουργούν σε άνετο χώρο που βρίσκεται απέναντι από τα γραφεία μας. Στον ίδιο χώρο θα γίνονται και άλλες εκδηλώσεις με στόχο την οργάνωση της ποντιακής νεολαίας. Ζούμε σε μία εποχή που οι ανθρωπίνες σχέσεις δεν έχουν εκείνη την άδωξη, την ανυπερβόλη ζεστασιά. Εμείς φιλοδοξούμε να καθιερώσουμε τον άψογο, τον αγνό παραδοσιακό τρόπο επικοινωνίας των ανθρώπων. Γονείς γράψτε τα παιδιά σας στα τμήματα της Λέσχης, όπου κυριαρχούν οι αιώνιες αξίες της ζωής. Είναι πολύ επικίνδυνο να συγκαταστήνουμε στα γνωστά ύποπτα στέκια που προσφέρει ο ξενόφερτος τρόπος ζωής.

Ποντιόπουλα, νέοι και νέες, η σκυτάλη της μεγάλης ευθύνης σας περιμένει. Ελάτε κοντά μας να μυηθείτε στο πνεύμα της Ποντιακής Ιδέας. Η διατήρηση και διάδοση της ποντιακής παράδοσης είναι χρέος όλων μας. Η συμπράξή μας σε κάθε οργανωτική σας προσπάθεια προς την κατεύθυνση αυτή είναι δεδομένη. Νοιώθουμε βαθιά την ηθική υποχρέωση να δημιουργήσουμε την κατάλληλη υποδομή ώστε το δύσκολο έργο μας να συνεχιστεί αταλάντευτα και στο μέλλον. Αλλάστε, αυτός ο στόχος πρέπει να αποτελεί επιδίωξη όλων των πολιτιστικών φορέων.

Το Δ.Σ.